

Motion till riksdagen 2010/11: MJ383

av **Lars Gustafsson (KD)**

Klimatforskning

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att skapa ett bredare underlag för beslut i klimatfrågor genom att inrätta ett center med uppgift att inhämta och sammanställa resultat av klimatforskning på global nivå.

Motivering

Det blir allt mer uppenbart att klimatfrågorna har blivit politiska och inte enbart vetenskapliga. Återkommande framför politiska företrädare från olika håll påståenden om klimathotet i ödesmättade ordalag. Samtidigt krackelerar den påstådda konsensusen inom klimatvetenskapen. Svagt underbyggda teorier och antaganden vilka ligger till grund för olika datasimuleringar om det framtida klimatet visar sig inte hålla för verkligheten, och nya forskningsrön visar att man kraftigt överskattat tron på sina egna teorier. IPCC, FN:s klimatpanel, har råkat ut för det ena bakslaget efter det andra, vilket nådde sin kulmen med den så kallade Climategate. Ett omfattande läckage av intern kommunikation på CRU, Climate Research Unit, i England, som är kopplat till IPCC, avslöjade hur forskare valt att selektivt tillrättalägga olika komponenter i sina beräkningar för att få fram en temperaturkurva över de senaste 1 000 åren som överensstämmer med IPCC:s teorier om AGW, Antropogenic Global Warming. Resultatet, som flitigt använts av IPCC, blev den så kallade ”hockeyklubban”, vilken visade på en stor temperaturökning under 1900-talets senare del. Den välkända medeltida värmeperioden för 1 000 år sedan liksom den lilla istiden under 1600-talet saknades helt i studien. Detta påstående var helt i strid med kända historiska fakta och omfattande forskningsre-

Fel! Okänt namn på

sultat från flera vetenskapsområden. Den senaste studien i ämnet¹ visar att medeltemperaturen för 1 000 år sedan var något högre än idag liksom den kalla period som rådde på 1600-talet.

En skicklig kanadensisk matematiker, Steve McIntyre, avslöjade de trick som använts för att frambringa hockeyklubban. Avslöjandet tvingade IPCC att initiera en utredning för att se över verksamheten. Som om detta inte var nog avslöjades under våren 2010 att IPCC farit med oriktiga påståenden om avsmältningen i Himalayas glaciärer och situationen i Amazonas regnskogar.

Förtroende för IPCC har starkt reducerats och tvingat organisationen till omorganisation och omfattande förändringar, där man bland annat beslutat att framöver inhämta ett bredare forskningsunderlag, även sådana som visar att det finns andra stora naturliga variationer vilka påverkar temperatur och klimat.

I forskarvärlden framträder allt fler prominenta personer, som påtalar bristen på vetenskap och ett ökande politiskt inflytande med önskan om att nå vissa politiskt korrekta resultat. Den senaste i raden av personer, som känt sig moraliskt tvingad att deklarerat sin uppfattning, är den amerikanske professorn emeritus i fysik Hal Lewis, tidigare medlem i APS, American Physical Society. Hal Lewis meddelade sitt utträde i ett avskedsbrev där han påtalar att klimatforskningen blivit en pseudovetenskap och att han inte kan fortsätta att delta i klimatbluffen.

Flera nya studier och forskning inom klimatområdet visar på stora brister och felaktigheter i IPCC:s klimatmodeller och beräkningar om framtida temperaturutveckling, havsnivåer och andra klimatrelaterade områden. En av de främsta orsakerna till detta är att modellerna bygger på förutfattade premisser, exempelvis positiva återkopplingar i atmosfären relaterade till anteciperade antropogena utsläpp av koldioxid. I min motion hösten 2009/10: MJ307 finns redovisat ett antal exempel på forskning som vederlägger dessa antaganden.

Under 2010 har ytterligare publicerade forskningsresultat påvisat bristerna i IPCC:s klimatmodeller.

Meriterade Ph.D. i meteorologi Roy Spencer har i en vetenskapligt granskad och publicerad artikel i *Journal of Geophysical Research*² visat på diskrepansen mellan IPCC:s klimatmodeller och uppmätta återkopplingar.

Joyce Penner, medförfattare till delar av IPCC:s klimatrapport 2007, har nyligen i en studie av atmosfären³ visat att ökningen av koldioxidhalten i atmosfären endast svarar för ca 60 procent av temperaturökningen under 1900-talet medan andra ämnen såsom aerosoler, metan m.m. svarar för reste-

¹ Graham N. E., Ammann C. M., Fleitmann, Cobb K. M. och Luterbacher J. (2010) Support for global climate reorganization during the Medieval Climate Anomaly, *Climate Dynamics*, DOI: 10.1007/s00382-010-0914-z.

² Spencer, R. W., and W. D. Braswell (2010), On the diagnosis of radioactive feedback in the presence of unknown radioactive forcing, *J. Geophys. Res.*, 115, D16109, doi:10.1029/2009JD013371.

³ Penner, J. E., Prather, M. J., Isaksen, S. A., Fuglestedt, J. S., Zbigniew, K., Stevenson, D. S., (2010), Short-lived uncertainty?, *Nature Geoscience* 3, 587-588, doi:10.1038/ngeo932.

Fel! Okänt namn på

rande 40 procent. Eftersom den antropogena andelen av koldioxidökningen är 30–40 procent har mänskligheten bidragit med en temperaturökning under förra århundradet med ca 0,3 grader Celsius. Detta resultat är i linje med etablerad grundläggande fysik, som varit känd under mycket lång tid, och i strid med IPCC:s modellberäkningar som hävdar 0,7 grader Celsius.

Utöver nämnda studier finns en ny forskning kring Arktis, som visar att tidigare beräkningar av avsmältningen missat några grundläggande faktorer i sina beräkningar. Ryska forskare vid AARI, Russian Arctic and Antarctic Institute, har sammanställt en bok med faktiskt uppmätta värden och temperaturer (Climate Change in Eurasian Arctic Shelf Seas). Resultatet i boken visar tydligt att människans inverkan på den Arktiska isen är mycket mindre än vad som hävdats i tidigare studier. Fakta i boken visar exempelvis att det var varmare i Arktis under 1940-talet än idag.

Ytterligare en tysk studie visar att den påstådda avdunstningen till atmosfären på grund av temperaturökning inte är korrekt. Tvärtom har avdunstningen minskat de senaste nio åren, vilket påverkar beräkningar av atmosfäriska återkopplingar⁴.

Ovanstående är några exempel på behovet av att bättre förstå hur jordens klimat fungerar både regionalt och globalt. Därför måste klimatrelaterad forskning fortsätta utan förutbestämd agenda och politisk inblandning. Det borde i nuläget vara uppenbart att vår förståelse av klimatet är bristfällig och att forskning måste bedrivas på bredare bas, där man tar tillvara kunskap och insikter från fler håll än vad som idag är fallet. Detta är en grundförutsättning för att fatta hållbara, viktiga politiska beslut.

Sverige måste i likhet med FN:s klimatpanel skapa ett bredare underlag för beslut i klimatfrågor. Chalmers i Göteborg bedriver utbildning och forskning i klimatfrågor och skulle vara ett lämpligt center för inhämta och sammanställa resultat av klimatforskning på global nivå.

Det pågår också en vilseledande debatt om begrepp, som klimatsmart, vilket i sig är en anomali. Människans förmåga att påverka och göra smarta saker för klimatet förutsätter att människan kan kontrollera atmosfären, jordens magnetfält, oceanernas cirkulation, solens aktiviteter o.s.v. De flesta torde inse att detta står utanför mänsklig kontroll. Frågeställningarna avser egentligen energieffektivitet och energiproduktion, vilket är fullt möjligt för människan att påverka. Definitioner är viktiga i förståelse och kommunikation, särskilt i politiska sammanhang. Statliga myndigheter bör övergå till korrekta definitioner när man kommunicerar och inte använda sig av missriktade inneord, exempelvis klimatsmart.

Stockholm den 27 oktober 2010

Lars Gustafsson (KD)

⁴ <http://www.dn.se/nyheter/vetenskap/varsta-klimatprognoserna-tonas-ned-1.1038400>.